

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1411 24 tháng 7 năm 2022

Trí Tuệ

*Trí tuệ phân minh đường dũng tiến
Thành tâm tự đạt tự gieo duyên
Qui nguyên một mối cùng giao cảm
Thực hành chơn chánh ý thuận thiên*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thoát khỏi phàm tục tiến thẳng về ánh sáng vô cùng tận thì mới hiểu được là vô sanh có phải không?*
- 2) Hiểu được vô sanh thì tâm thức sẽ được ổn định và thanh tịnh có phải không?*
- 3) Mạng sống của loài người nơi nào là trung ương chủ thể?*
- 4) Làm người mỗi mười năm đều thay đổi tại sao?*
- 5) Làm người hiểu được nhiều việc có hữu ích gì không?*
- 6) Duyên lành tái ngộ trên mặt đất này là sao?*
- 7) Vô cùng tiến hóa là sao?*

1) 27-04-96

Hỏi: Thoát khỏi phạm tục tiến thẳng về ánh sáng vô cùng tận thì mới hiểu được là vô sanh có phải không?

Đáp: Thưa đúng! Thật tâm hành pháp thì mới có cơ hội tiến về cõi vô cùng tận mà nhận thức ra chơn tướng của chính phần hồn là vô sanh

Kệ:

*Thấy rõ chơn tâm tự thức hồn
Vô sanh sống động chỉ phần hồn
Về nơi vô tận ta tu tiến
Chẳng có buồn vui tự thức tồn*

2) 28-04-96

Hỏi: Hiểu được vô sanh thì tâm thức sẽ được ổn định và thanh tịnh có phải không?

Đáp: Hiểu được vô sanh là tâm thức đã thoát phạm, khôi phục ánh sáng tự nhiên và hồn nhiên, thật sự đẹp được nghiệp chướng, sẽ không còn tái phạm nữa

Kệ:

*Sống vui trật tự tiến thanh vira
Chẳng có loạn động chẳng thích ưa
Đời đạo song hành tâm tự thức
Vui cùng Trời Đất chẳng còn mưa*

3) 29-04-96

Hỏi: Mạng sống của loài người nơi nào là trung ương chủ thể?

Đáp: Thưa mạng sống của loài người khối óc là trung ương chủ thể. Nếu biết được sự phát triển của trung tim bộ đầu, thì khối óc sẽ được luôn luôn phát triển và sẽ thông cảm trung tim sanh lực can khôn vũ trụ, cuộc sống sẽ được an vui

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý đạo mùi tiến
Chỉ có phân minh đạo chẳng phiền
Hồn vía thông giao nguyên lý đẹp
Chung vui học hỏi chẳng nuôi phiền*

4) 30-04-96

Hỏi: Làm người mỗi mười năm đều thay đổi tại sao?

Đáp: Thừa làm người mỗi mười năm đều thay đổi tùy theo sự va chạm của cuộc sống, trong giới tiền, tình, duyên, nghiệp, mà tự nó thay đổi, theo chiều hướng ác hay trược. Ngược lại người tu thiền sẽ được yên vui, sau khi dày công tu học, va chạm càng mạnh tâm linh càng phát triển

Kệ:

*Càng tu càng cảm thấy hiển tiến
Tự thức tâm linh lại đạt yên
Chẳng sợ chẳng buồn trong giới trược
Phân minh rõ rệt để tham thiền*

5) 01-05-96

Hỏi: Làm người hiểu được nhiều việc có hữu ích gì không?

Đáp: Thừa làm người hiểu được nhiều việc rất hữu ích cho sự tiến hóa từ tâm lẫn thân.

Kệ:

*Biết được quán thông tận các ngành
Trí tâm phân giải thật là nhanh
Đạo đời thông suốt hai chiều tiến
Thanh trược phân minh rõ các ngành*

6) 02-05-96

Hỏi: Duyên lành tái ngộ trên mặt đất này là sao?

Đáp: Thừa duyên lành tái ngộ trên mặt đất này, mới gặp mặt như người thân, dân thân giúp đỡ lẫn nhau không ngần ngại.

Kệ:

*Gặp nhau vui hợp chan hòa thương
Giúp đỡ cùng nhau tái mở đường
Quý trọng trùng tu trong thức giác
Dù nhau thanh nhẹ thật là thương*

7) 03-05-96

Hỏi: Vô cùng tiến hóa là sao?

Đáp: Thừa tình Trời Phật, không có biên giới, gọi là vô cùng tận

Kệ:

*Thương mình tự tiến xét tâm thân
Tự tiến tự tu chuyển góp phần
Xây dựng không ngừng tâm thức đạo
Triền miên học hỏi tiến cao tăng*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sài Gòn, 23-08-1969

*Lưỡng điền âm dương hợp một nhà
Vía hôn chung đúc sống bao la
Đường đời sanh dục bao giờ dứt?
Khốn cảnh luân phiên hiện ý tà*

*Sống thời kết hợp phân qua
Chết thời phân tán thân tà quy nguyên
Duyên lành ước được sánh duyên
Tái sanh dương thế lập tiên căn cơ
Hôn sa địa ngục bất ngờ
Trung nguơn mới được tái nhờ nói duyên
Tùy nơi gia thế diệu huyền
Kẻ tu được phước tùy duyên Phật Trời
Sắc không không sắc tách rời
Cõi Âm rung động cõi Trời thánh thoi
Thế gian lăm lý lăm lời
Luận đi xét lại không rời giả tâm
Bây ra cúng tế ngấm ngấm
Nội tâm ước được thì thâm Phật Tiên
Cầu cho được sống triền miên
Nhưng không biết được việc tiên căn cơ
Chỉ lo tạm bợ mong chờ
On Trên phù hộ lòng mơ Tiên Rồng
Tham lam chóng trả bất công
Ước mong toại nguyện tạm tòng đó thoi
Tại sao đi đứng lại ngời
Do đâu kết tập thâu hồi nội tâm
Chúc cho các bạn vui tâm
Do đâu tạo cảnh sai lầm thế sanh?
Từ tâm tiếp đón duyên lành
Trăm người như một tạm hành thế gian.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Con đường tiến hóa

Manila, ngày mồng ba, tháng tư, năm 1983.

Thưa các bạn,

Hôm nay, chúng ta sẽ có dịp chung thiên để đóng góp cho nhau về phần tâm linh cũng như thể xác. Hằng tuần chúng ta thiên, cố gắng để giải tỏa và vượt qua những sự thử thách nan ương tại thể trong tâm thức của chính chúng ta. Sự mong muốn của mọi người: vượt qua từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ; ngày hôm nay vẫn chưa hoàn tất. Chúng ta căn cứ được thời khóa biểu mà chúng ta đã tu học, tu thiên và so sánh với quá khứ trong lúc chưa thiên, thì chúng ta thấy rằng: nó có một phần ổn định mà thôi. Chưa toàn thiên! Cho nên mọi người đều cố gắng để đi, cố gắng để tiến trong cái đà tiến đã tự mình hoạch định trong tâm thức, chứ không phải lệ thuộc bởi một hoạch định của người khác. Cho nên phương thiên của chúng ta là: “khử trừ lưu thanh”, giải tỏa những sự trần trược, vá vúi, có thể kéo nặng tâm thức của chính chúng ta. Cho nên, chúng ta lại cảm thấy được một phần nhẹ; nhưng mà đối với những người đã toàn thiên thì chúng ta chưa đến đâu. Cho nên các bạn luôn so sánh, luôn luôn ước mong; đó là cái con đường tiến hóa của cuộc hành hương hiện tại, của mọi tâm linh đang nô nức đi trở về nguồn cội. Cuộc thế để cho chúng ta thấy rằng: qua bao nhiêu cơn đòi hỏi, qua bao nhiêu cơn thử thách, nhưng mà rốt cục rồi chính chúng ta phải tự hành, tự tiến. Chúng ta dựa trong kinh kệ này, dựa trong lý thuyết kia, rút cục thì mình mới thấy rõ khả năng sáng suốt, chính mình là người trách nhiệm lo điều luyện, điều luyện trong chu trình tiến hóa, chứ không phải người khác điều luyện chúng ta. Ngày nay, chúng ta mới ý thức được sự cấu trúc siêu nhiên do Thượng Đế ân ban và chính Ngài đã sắp đặt trước từ lâu, chứ không phải mới đây. Bây giờ chúng ta tuân tự trở lại với cuộc sắp đặt đó, thì chúng ta mới gạt hái được một phần sáng suốt.

Nhiều người ban đầu thích tu, nhưng mà rốt cục rồi cũng chán ngán, vì lỗ tai đòi, cặp mắt đòi quyến rũ, làm cho tâm của chúng ta trì trệ ở trong cái sự mê chấp sẵn có của chính mọi cá nhân. Rồi đâm ra liêu lĩnh nói rằng: "con người không thể nào đi tới chỗ toàn thiên"! Kỳ thật, nếu con người có cố gắng thì con người mới đi tới toàn thiên. Càng cố gắng, càng thấy mình là bất diệt, thấy phần hồn là bất diệt. Cho nên ngày hôm nay chúng ta tu, ngồi thiên đây, đâu có phải vì thể xác. Nhưng mà kỳ thật chúng ta vì tâm linh, vì phần hồn; cho nên khi mà chúng ta biết vì phần hồn thì chúng ta đâu có sợ những phần hồn bơ vơ như ma, như quỷ hiện tại trong thế gian; địa ngục, thiên đàng cũng vẫn có. Cho nên chúng ta thấy rằng: những linh hồn xấu đó, nó ở đâu mà ra?

Ngày nay tại sao chúng ta ý thức, thích được cái tốt và không thích cái xấu? Chúng ta ở đâu mà đến? Cũng từ cái xấu mà ra! Cho nên mỗi người chúng ta cũng đều ở trong đó thì chúng ta lại không nên trách ma quỷ, nhưng mà chúng ta nên sửa mình để tiến hóa. Đó là cái mật pháp dẫn tiến tâm linh. Nếu mà chúng ta không biết tự dẫn tiến tâm linh thì làm sao chúng ta tiến được? Không lý chúng ta trở lại nhờ ma quỷ ư? Không... không nhận điều đó! Phật Tiên thì luôn luôn chỉ đường vạch lối, tự hành tự tiến và ảnh hưởng chúng ta cho đến ngày hôm nay. Mà nếu chúng ta không hành thì làm sao chúng ta có thể theo được cái đường lối của những vị đó đã thành đạo. Cho nên chúng ta không còn sự trì trệ nữa mà chấp nhận trách nhiệm và tự học, tự tiến. Biết

được Thượng Đế thì ở môi trường nào cũng Thượng Đế sắp đặt. Biết được tâm linh thì lúc nào cũng cố gắng tiến hóa và không ngừng nghỉ, mới là đúng đũa con ngoan của Thượng Đế. Mà người tu đã phát đại nguyện muốn trở về quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng và muốn trở về với nguồn cội, thì chúng ta sẽ được sắp đặt vào chương trình của một chiến sĩ Tình Thương và Đạo Đức của Thượng Đế. Muốn cho vì sự tình thương và đạo đức mà tâm chúng ta không chịu hi sinh thì làm sao chúng ta nói câu tình thương được. Chúng ta phải hi sinh. Hi sinh những gì? Hi sinh tánh hư tật xấu. Chúng ta mới tái lập sự sáng suốt sẵn có của chính mình, mới có uy tín với quảng đại quần chúng. Nếu chúng ta không lập hạnh hi sinh để trở về với môi trường sáng suốt sẵn có đời đời bất diệt của chính chúng ta, thì những người xung quanh chúng ta đều bị lừa, lường gạt bởi ta mà thôi. Điều đó, chắc hẳn quý vị cũng hiểu, các bạn cũng hiểu: có địa ngục, có thiên đàng. Nếu các bạn làm điều mê hoặc lòng người và đưa người ta đến con đường nguy hiểm, đó là các bạn tự gạt lấy bạn mà thôi. Chớ không phải các bạn gạt người khác được đâu. Vì đã tổ chức bởi Thượng Đế thì luôn luôn có sự tinh vi, có sự phán xét, chứ không phải là chúng ta được trọn quyền làm bất cứ những gì.

Cho nên khi chúng ta biết được sự sắp đặt của Thượng Đế là tinh vi vô cùng, luật lệ rõ rệt và nếu chúng ta không biết tự sửa đổi ảnh hưởng người khác mà bày ra những chuyện điều khiển thiên hạ, đó là cái điều sai. Cho nên nhiều khi bạn đạo, mỗi người một trình độ khác nhau, mỗi người đều tiền kiếp đã tu ngàn năm, trăm năm, mấy ngàn năm thì những người đó trình độ khác và chỉ biết mình tu để cho mình và mình thấy rõ trình độ của chính mình mà thôi. Thì ở đời, chỉ có hành động để ảnh hưởng những người ở xung quanh. Nếu chúng ta xưng danh là tu mà chúng ta không giải tỏa, không quán thông được cái tánh chất “tham, sân, si, hi, nộ, ái, ó, dục”, còn ôm lấy cái tâm dục, tà tâm thì làm sao chúng ta giải tỏa được. Cho nên các bạn có nhờ cái thước đó để đo lường sự tiến hóa tâm thức của các bạn, sự sáng suốt của các bạn. Chỉ có cái thước Tham Sân Si Hi Nộ Ái Ó Dục mới thực sự đo lường trình độ tiến hóa của chúng ta. Cho nên nhiều người đã nói: "tôi đã học thành Phật, tôi đã tu nhiều năm và tôi đã thiên, tôi đã cố gắng, tôi đã thấy này, thấy kia, thấy nọ...", rồi cũng vẫn ở trong cái chấp mà không chịu đo lường tâm thức.

Cho nên nhiều người đã đi tới trình độ hơi nhẹ một chút, làm được vài bài thơ, tưởng là tôi đã có trình độ cao siêu. Chưa đâu các bạn! Còn lâu! Cái chuyện đó, cái chút chút phương tiện để dẫn tiến và để chứng minh cho bạn thấy rằng: bạn đi tu, cái vĩa mới được cơ hội tu. Bạn chịu tu, cái vĩa mới tu, mới chịu đi học, mới tác được chút đỉnh văn tự mà thôi. Mà văn tự ở thế gian luôn luôn hạn hẹp chớ không phải sâu rộng, không phải vô cùng. Cho nên khi mà các bạn biết được phần hồn là bất diệt, là vô cùng, thì văn tự của các bạn cũng chỉ tạm mà thôi. Đó là một phương tiện tạm và để đánh thức, để giáo dục cái phần vĩa chớ không phải phần hồn. Cho nên còn phần hồn là siêu diệu hơn; cho nên những thi thơ này kia, kia nọ không có thể gạt những người tu thanh nhẹ được. Người ta dòm biết trình độ của mình. Nên người đời thì có thể gạt về tình yêu; họ hướng về một góc nào thì họ bị nhầm lẫn về góc đó mà thôi. Kỳ thực, họ hướng về toàn thiện thì chả có bị nhầm lẫn trong thi thơ.

Cho nên những văn chương tại thế là hạn hẹp. Chúng ta phải nhìn nhận điều này, thì chúng ta mới tiến, mới giải tỏa, mới vô được sức hút của hồng trần, sức hút của ngũ hành hiện tại trong cái kích động và phản động. Khi chúng ta ý thức rõ, chúng ta mới tiến hóa nhanh hơn và đi đường tắt, cởi mở hơn, và không bị bất cứ những cái phản động lực nào từ bên ngoài đem đến, có thể hại chúng ta. Và chúng ta nghĩ rằng: điều đó là hại, là chúng ta sai. Điều đó là cứu, là đúng. Bất cứ những chuyện gì các bạn cảm thấy rằng hại nhưng mà các bạn nghĩ tới Thượng Đế

thì chả có cái gì hại. Không phải cái áo có thể bảo vệ các bạn. Không phải căn nhà có thể bảo vệ các bạn. Không phải thể lực có thể bảo vệ các bạn. Không phải lời nói có thể bảo vệ các bạn. Nhưng mà tâm thức của các bạn thật sự bảo vệ phần hồn tiến hóa rõ rệt (*còn tiếp*)

Đề tài suy gẫm

Tà khí nhập

Bạn Đạo : *Thưa Thầy, khi bị bệnh ngoại cảm tà khí nhập thì phải giải bằng cách nào ?*

Đức Thầy : Có Pháp Luân Thường Chuyển là giải được nhiều chuyện : khi mà Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, cơ tạng ấm áp, những lỗ chân lông không có thể có ngoại xâm được ; làm đúng Pháp Luân Thường Chuyển thì giải tất cả ! Có nhiều người ở trên núi người ta tu, đâu có thuốc uống ; họ chỉ dùng cái pháp họ hành đi, hành lại có bao nhiêu ; chết bỏ thôi ! Chết là không còn gì nữa, nhưng mà họ không có lo ; họ dùng cái nguyên khí của Trời Đất để sửa trị lại chính họ. Những vị sư ở Việt Nam cũng tu trên núi hẻo lánh, ăn cơm với muối, chớ đâu được sung sướng ăn rau, cá như chúng ta ở đây ? Nhưng mà họ cũng rất tốt, rất khỏe mạnh.

Cho nên, bây giờ những thế giới vật chất này hướng về thiên nhiên nhiều hơn : họ trồng rau quả, bót phân bón, để trở lại với tự nhiên thanh nhẹ. Thì chúng ta thấy rằng cái tự nhiên và hồn nhiên là cao quý : nguyên khí của Trời, Đất, “Thanh khí điện hóa sanh vạn vật” ; và chúng ta tu này, Pháp Luân Thường Chuyển, Soi Hồn, làm cho đúng thì thanh khí điện của chúng ta càng ngày càng dồi dào, cơ thể chúng ta sẽ tươi tắn tốt đẹp ! Nhớ rằng cuộc sống của chúng ta, của Vô Vi, là hướng về thanh khí điện mà tu, chớ không phải hướng về vật chất mà tu !

DHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) (13-05-1994)

THƯ TỪ LAI VẮNG

G B ngày 25/4/04

Cháu Kính thương

Con là N V T sinh ngày 9/3/1958 chiều cao 1,65 cân nặng 62 Kg, cân thi 7 diệp; con công phu từ 1975 cho tới nay con xin kể sơ lược quá trình công phu của con từ năm 1975 cho tới nay.

Con tập Thiền và làm đúng như lời dạy của Thầy ở quyển TTĐ (của HTS Văn Em), biên soạn.

Con xuất vía khoảng 30 lần (xuất có thì bên ngoài, có khi bên trong có thể).

Con niệm Phật và diệp rút bỏ đầu, hạt diệp quang từ chân mây sáng chiếu (có khi con nhắm mắt, mở mắt cũng thấy).

Năm 1977-1978 con được 1 haml duyên lớn là được tiếp xúc với Thầy và được Thầy chỉ dạy thường xuyên những diệp quý giá về Phật pháp những lúc đó tâm trí con chưa mở nhiều, có những cái thấy khen con mà cũng có chê mĩa. Con chỉ có nhớ những lời dạy bảo quý giá mà Thầy đã truyền đạt cho con.

Ngày Nay, khi nghe tin Thầy độ pháp khắp 5 châu, con rất mừng vui và mạn phép hỏi thầy 1 câu: «Thầy có cảm thấy mệt mỏi trong sự nghiệp hoằng pháp cứu độ chúng sinh chăng? Nhất là những đấng con chắp tay».

Thưa Thầy: Diệp quý giá nhất mà con có là phần thanh diệp; con đã và đang gạt bỏ được 1 níc chổe tốt, tánh tình con mĩa đôi nhiều là phát triển tâm linh.

Những lời Thầy dạy năm xưa giờ đây con tỏ ngộ và con mừng ơn Thầy vô cùng. Bây giờ con mỗi thấy diệp quang Phật pháp cao siêu mà con thì còn bỏ ngộ, non mĩa.

Cái chướng ngại mà con đang gặp là mỗi khi công phu hay niệm Phật thì diệp rút bỏ đầu rất nhiều, kèm theo là độc xông xông con bị nhốt ở trong tuy, khi con ngộ: kiếp già thì diệp rút bỏ đầu, nhưng chỉ bớt nhốt lũng mĩa ở

Có kết, hiện tượng này cứ tái đi tái lại, con viết qua được, làm sao cho thiên phú ở bố đâu mà con bị nhất ở trong này, thưa Thầy; nhớ Thầy chỉ? Rồi để con luyện tập; viết qua chúng ngại này.

Con dùng bút, con cần mong Thầy có nhiều sức khỏe sống lâu để cuối đời chúng sinh, làm tròn 2 hạnh nguyện của Thầy: "Bồ Tát giảng trên cuối đời chúng sinh."

Con kính chúc Thầy thái tâm an lạc, các đạo hữu tinh tấn công phu, gặt hái được nhiều thành tựu trên cuộc hành trình "Đạo Sống Tu."

Thưa Thầy:

"Mười Đồi lần lúc khó khăn"

Mười Đạo thanh thoát, càng nóng càng say N

Thầy thường chỉ dạy từ trước.

Lý chân hiển ngộ con Thầy không hai."

Con

Mu

Đ T

Thầy hỏi em thư này về địa chỉ?

Chúng con cảm ơn Thầy rất nhiều.

Atlantic City, ngày 28/11/94

T con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 25/4/94 được biết con vẫn khỏe mạnh và hướng về tâm linh mà tu tiến. Đó là hạnh phúc nhất trên đời này. Tự dẹp bỏ phiền não sái quấy, thực hành pháp môn giải nghiệp tâm. Khi thiền cảm thấy nhột lưng. Đó là sự chuyển chạy của bộ ruột phía sau lưng. Con nên chú ý về thực phẩm, cần ăn rau tươi nhiều hơn và gạo lức hay hột kê. Mỗi buổi sáng phải uống một ly nước chanh, làm Pháp Luân Thường Chuyển đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu để giải độc tố của thực phẩm qua hơi thở bộ ruột đem ra ngoài thì con sẽ thấy nhẹ. Cần diển phát quang nơi bộ đầu thì phải trường chay diệt dục, không nên ăn mặn quá và đường trắng. Nên ăn đường tán tốt hơn. Không nên ăn chay với tương chao, vì tương chao là đồ cũ có thể tạo vi khuẩn men trong bộ ruột, không tốt. Uống nước phải trong sạch. Chúng ta có cơ tạng vi diệu của Trời Đất ân ban, chúng ta phải hiểu việc làm của bộ ruột, chỉ bóp chất nhờn của thực phẩm. Nếu thực phẩm tinh khiết thì sự vận hành máu huyết, điện năng trong cơ thể thay vì tắt gẽn. Xưa kia, Thầy tu tại VN, chỉ ăn cơm với muối hay cà chua trong lúc thiếu phương tiện. Hiện nay các con đầy đủ phương tiện bổ ích hơn, nên ăn chất rau xanh nhiều, và gạo lức có chất cảm bổ ích cho cơ tạng thì sẽ được khỏe mạnh hơn. Đậu hũ ăn nhiều có thể sanh bệnh nhức mỏi. Đậu hũ có thể thế thịt. Thịt luôn luôn có uric acid, tạo sự nhức mỏi cho bắp thịt, lâu lâu con có thể dùng cá vì cá có chất đạm của thú, giúp cơ tạng khỏe mạnh. Không nên ăn thịt vì thịt rất dễ tạo độc tố ~~thai tạng~~. Có thể ăn trái cây trước buổi ăn để tránh tạo hơi trong ruột.

Người tu có diển quang nên trường chay diệt dục thì cơ thể mới được an khương tu tiến. Con cố gắng làm Pháp Luân Thường Chuyển liên tục trong sáu hơi. Đêm đêm làm điều đặn thì trí tâm của con sẽ được nhẹ nhàng. Cứ tiếp tục như vậy. Không nên ước mong một việc gì ngoài khả năng tu tiến của chính mình. Còn về việc đời thì phải tận tình phục vụ bất cứ việc gì ta có thể giúp được và hướng thiện thì ta cứ việc làm. Thầy đã bỏ công tu luyện nhiều năm hòa hợp với ánh sáng Đại Bi, hưởng chánh khí của Trời Đất thì Thầy luôn luôn hoan hỉ ân độ những người chậm trễ như Thầy trước kia. Không có gì mệt mỏi cả. Cần quyết tâm hành pháp nhiên hậu mới ban pháp cho những người khác. Chúc con vui khỏe và hướng tâm về thanh tịnh mà tu.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 30, 24-07-2022

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Nguyên Lý Tận Độ 2

<https://youtu.be/qY7FvbkFfi4>

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Muốn làm một người tốt phải nhịn nhục tối đa - 11 câu vấn đạo - Adelaide Úc Châu, ngày 25-5-1990

<https://youtu.be/R6R7uRfo-5o>

Từ cái nặng tìm tới cái nhẹ, mở tâm mở trí để tiến hóa tới vô cùng -Adelaide Úc Châu, ngày 26-5-1990

<https://youtu.be/6Bfi02Dn1IU>

2. Radio Nam California tuần lễ 30

Chủ đề: Tu Thiên - Tôi là ai? Xác này là sử ký

<https://youtu.be/NrQQpYgfLpg>

3. Xin mời quý vị thưởng thức bài hát: Từ Bi Nhiệm Màu, cổ nhạc, ca sĩ Hương Lan, lời thơ: Thiên Sư Lương Sĩ Hằng; Gia đình Thiện Tạo thực hiện và kính tặng

<https://youtu.be/u9YsHzbEXM4>

Ban video kính mời

Tấm Ảnh Tình Trời

Tôi xin kể lại lịch sử của tấm ảnh trên. Vào năm 2005 đại hội ở Singapore , các bạn đạo ở VN (Bình Dương)sang gặp được Đức Thầy và có tặng tấm ảnh này cho Đức Thầy Thầy đưa bức ảnh này lại cho tôi và nói : con đem món quà này về Úc khi nào Thiên Viện cất xong thì để tấm ảnh này vào TV Quy Hội Tình Người Cairns Úc Châu. Tháng 12 năm 2014, là ngày Khánh Thành của TV Quy Hội Tình Người Cairns Úc Châu. Đại Hội Tình Bạn ở Cairns ,tôi đã mang bức ảnh này lên Cairn làm y lời Thầy dặn bảo. Tôi nghĩ đây là một kỷ niệm mà thầy chúng ta đã lo trước cho tất cả bạn đạo có một thiên viện gọi là "Quy Hội Tình Người", là nơi mà Đức Thầy đã bỏ công sức lặn lội tới Úc bao nhiêu lần và quyết định di dân và định cư nơi này, cũng là nhà thầy. giờ thành hình có cái kỷ niệm lịch sử không bao giờ quên được.
Nhớ ơn.
Nam mô a di đà phật.
Thiên đường Minh Hoà Úc Châu Sydney.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho Ông **PHAN VĂN DUY**, thân phụ của bạn đạo Phan Xuân Thái, sanh ngày 05 tháng Giêng năm 1931, từ trần vào ngày 09 tháng 7 năm 2022 (nhằm ngày 11 tháng 6, năm Nhâm Dần, ÂL), hưởng thọ 91 tuổi, tại bệnh viện Fountain Valley, tiểu bang California, Hoa Kỳ được siêu thăng tịnh độ.

Đạo hữu Phan Xuân Thái và gia đình xin thành thật cảm ơn